

Des de l'any 1988, l'Eva Jubany, la nostra protagonista en aquestes dues pàgines, és al capdavant de l'assessoria que, amb el seu nom, comparteix amb el seu germà Ferran a la ciutat de Valls, la capital de la comarca de l'Alt Camp. Es tracta d'un negoci familiar, inaugurat pel seu pare, al qual ella es va incorporar a l'edat de disset anys tot combinant-ho amb els seus estudis de graduat social, i on avui s'encarrega dels temes laborals.

Abans de continuar, val a dir que aquesta dona empresària entén que assessoria és la manera més adequada d'anomenar el tipus d'activitat a què es dedica, millor que tots els altres noms que han tingut anteriorment aquestes empreses per definir-se: **"Abans l'únic que feia l'assessor era tramitar papers. Ara, però, quan arriba un client, el primer que has de fer és assessorar; després ja es decidirà de quina manera se soluciona el problema. Mentre hi hagi diàleg, tots els casos es poden salvar."**

De fet, l'Eva té una idea molt interessant sobre els conflictes en què ha hagut de mitjançar, conflictes en els quals solen enfrontar-se directius i assalariats: **"Moltes vegades he fet de mediatora entre empresa i treballadors -jo acostumo a ser la representant de l'empresa-, i després de tantes experiències, m'he adonat que tant els uns com els altres tenen el mateix objectiu, la seva estabilitat. El treballador ha d'alimentar la seva família, i l'empresari la seva i les dels seus treballadors. És el mateix problema, encara que sembli diferent perquè l'empresari ocupa un lloc predominant."**

A l'hora de tractar cada cas, però, no n'hi ha prou de buscar en la mesura del possible la solució que més convingui a les dues parts, sinó que també s'ha de tenir en compte un factor molt important: **"Cal mirar com afecta aquell problema al client en tots els aspectes, fins i tot a nivell familiar, com passa en els casos d'invalidesa."** L'Eva assegura que el fet d'haver de considerar un cas des de tants de punts de vista genera moltes **"tensions"**.

En l'opinió de la nostra protagonista, doncs, la seva no és una feina agraïda: **"Sempre te l'emportes a casa, fins i tot els caps de setmana. Et passes el dia rebent visites i escoltant problemes, i després, quan baixes la persiana, ets tu qui comença a pensar-hi. Un cop soluciones aquell problema, l'endemà en torna a haver un altre. Per una altra banda, però, compensa la satisfacció de la feina ben feta cada vegada que aconseguixes el teu propòsit."**

Això no obstant, l'Eva, també des del punt de vista de l'empresària, coneix les contínues dificultats a les quals s'ha d'enfrontar un negoci, i li sap greu que això sigui d'aquesta manera: **"Les empreses, normalment, estan escanyades, sobretot la petita i la mitjana. Han d'assumir pagaments a Hisenda, a la Seguretat Social, a les asseguradores... Els clients em diuen que sempre que els truco és per donar-los males notícies, per recordar-los tal factura o tal altra."**

¿Quin és el secret per tramitar diària i correctament la documentació d'una empresa? L'Eva considera que els seus estudis de graduat social van ser més que suficients perquè pogués fer-se càrrec de l'assessoria.

Tanmateix, assegura també que l'experiència que va assolir treballant amb el seu pare mentre anava a la universitat va ser decisiva: **"Si no hagués estat treballant alhora que estudiava, en fer-me autònoma hauria tingut el doble de dificultats de les que finalment he tingut."**

No n'hi ha prou amb tot plegat, però. És necessària també una formació continuada: **"M'he de passar moltes hores d'estudi. Cal estar molt al corrent dels canvis que experimenten les nostres lleis, per veure si aquests afecten algun dels casos que tinc en tràmit. Qualsevol modificació en la legislació sobre la jubilació o les modalitats de contracte pot implicar el meu client."** El constant ritme de treball de l'Eva, en qualsevol cas, no es veu alterat per cap circumstància.

Mare d'una nena de quatre anys i d'un nen de deu mesos, ella assegura que mai no ha agafat la baixa per maternitat, tot i que la vida li va canviar arran del seu primer part: **"Abans, quan tenia alguna cosa endarrerida, podia anar més d'hora a la feina, o si convenia plegar més tard. Després ja no va ser el mateix."** És clar que a aquesta mare no li va quedar més remei que adaptar-se a les novetats, comptant, això sí, amb la col·laboració del seu marit: **"Vaig haver de trobar temps per a tot. Ara, si cal, m'enduc feina a casa, i si he d'anar a l'oficina un cap de setmana, el meu home es queda els nens."**

Ell, en Joan Maria, li ha donat sempre tot el seu suport -**"diu que com més endavant vagi jo, més orgullós podrà sentir-se ell"**-, i de la mateixa manera, l'Eva s'ha sentit sempre molt acompanyada per la seva família, amb qui assegura que està molt unida. Els seus pares, el Jordi i la Josefina, **"molt treballadors i lluitadors"**, no van tenir mai cap inconvenient, per exemple, a deixar el negoci en mans de la seva filla: **"Confien en mi, perquè saben que sóc una persona que em preocupo."** També està molt agraïda al seu germà: **"Sempre que m'he hagut de quedar a casa amb els nens ell m'ha dit que no em preocupés, que ja s'encarregava ell de l'empresa."**

Fins i tot els seus fills semblen haver-se adaptat perfectament al ritme de vida de l'Eva: **"Quan marxo, la nena em diu que ho entén, que he de guanyar cèntims per poder comprar-li roba, i m'acomia dient 'Ves, ves, que ja m'ocupo jo de tot'."** Malauradament, però, no tothom ha ajudat aquesta dona a tirar endavant: **"Al principi em plantejava el que devia pensar el client en veure una dona, però finalment vaig decidir que mentre volgués els meus serveis ja podia pensar com volgués."**

I és que per a l'Eva no hi ha cap diferència entre senyors i senyores, a l'hora de treballar: **"No em sembla que s'hagin de situar en bàndols diferents, que un pugui ser millor que l'altre. És només qüestió de caràcter; l'agressivitat l'has de dur dins."** L'Eva, mare, empresària... i actriu. Efectivament, en les seves hores lliures s'uneix al Grup del Teatre Principal de Valls, amb qui ja ha representat diferents obres. Esperem que dalt els escenaris tingui tant d'èxit com en el gran teatre de la vida.

Eva Jubany - Valls (l'Alt Camp)